

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**z dnia 3 kwietnia 2014 r.****w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu agencji Unii Europejskiej za rok budżetowy 2012: wyniki, zarządzanie finansami i kontrola**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2013 r. na temat działań podjętych w następstwie decyzji o udzieleniu absolutorium za rok budżetowy 2011 (COM(2013) 668) oraz dokumenty robocze służb Komisji towarzyszące temu sprawozdaniu (SWD(2013) 348 i SWD(2013) 349),
- uwzględniając wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawie agencji zdecentralizowanych,
- uwzględniając dokument o wspólnym podejściu do agencji zdecentralizowanych UE, dołączony do wspólnego oświadczenia z dnia 19 lipca 2012 r.,
- uwzględniając plan działania dotyczący działań następczych w związku ze wspólnym podejściem dotyczącym agencji zdecentralizowanych, przyjęty przez Komisję dnia 19 grudnia 2012 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie postępów we wdrażaniu wspólnego podejścia,
- uwzględniając wytyczne Komisji z dnia 10 grudnia 2013 r. dotyczące zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi w zdecentralizowanych agencjach UE,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Przyszłość agencji europejskich” (COM(2008) 135),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie absolutorium za 2011 r.: wyniki, zarządzanie finansami i kontrola agencji Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽²⁾, w szczególności jego art. 185,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 208,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w artykule 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾, w szczególności jego art. 96,
- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁵⁾ („ramowe rozporządzenie finansowe”), w szczególności jego art. 110,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 15/2012 zatytułowane „Zarządzanie konfliktami interesów w wybranych agencjach UE”,
- uwzględniając specjalne sprawozdania roczne ⁽⁶⁾ Trybunału Obrachunkowego dotyczące ostatecznych rocznych sprawozdań finansowych agencji zdecentralizowanych za rok budżetowy 2012,
- uwzględniając analizę Parlamentu zatytułowaną „Możliwości i wykonalność ustanowienia wspólnego działu wsparcia dla agencji UE”, wydaną dnia 7 kwietnia 2009 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 308 z 16.11.2013, s. 374.

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 328 z 7.12.2013, s. 42.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 365 z 13.12.2013.

- uwzględniając swoją deklarację z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie działań Unii na rzecz walki z korupcją ⁽¹⁾, swoją rezolucję z dnia 15 września 2011 r. w sprawie wysiłków UE w walce z korupcją ⁽²⁾ oraz komunikat Komisji na temat zwalczania korupcji w UE (COM(2011) 308),
 - uwzględniając art. 77 Regulaminu i załącznik VI do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych i Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0237/2014),
- A. mając na uwadze, że w przedmiotowej rezolucji przedstawiono, w odniesieniu do każdego organu w rozumieniu art. 208 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, horyzontalne uwagi towarzyszące decyzjom o absolutorium, zgodnie z art. 110 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1271/2013 oraz art. 3 załącznika VI do Regulaminu Parlamentu Europejskiego,
- B. mając na uwadze znaczny wzrost liczby agencji w ostatnim dziesięcioleciu,
- C. mając na uwadze, że jako część administracji unijnej agencje muszą utrzymywać najwyższe standardy, zwłaszcza pod względem przejrzystości,

Uwagi dotyczące agencji: wspólne podejście

1. przypomina o znaczeniu zadań wykonywanych przez agencje i ich bezpośrednim wpływie na codzienne życie obywateli; przypomina, że głównym celem utworzenia agencji zdecentralizowanych było zwłaszcza wykonywanie zadań o charakterze technicznym, naukowym i organizacyjnym, tak aby wspierały one instytucje unijne w opracowywaniu i wdrażaniu strategii politycznych UE; zwraca uwagę, że rolą agencji wykonawczych jest wspieranie Komisji w zarządzaniu programami unijnymi w imieniu samej Unii;
2. przyznaje, że w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości powstała duża liczba agencji, ale podkreśla, że podstawą utworzenia każdej nowej agencji była rzeczywista potrzeba; jest przekonany, że wszystkie agencje w tym obszarze polityki pełnią wyjątkową i niezbędną rolę oraz są źródłem europejskiej wartości dodanej;
3. uznaje rolę agencji w zakresie wspierania polityk Unii od etapu początkowego do ich wdrożenia; wzywa do szerszego wykorzystania tej ekspertyzy i potencjału na odpowiednich etapach procesu europejskiego okresu oceny; podkreśla wkład agencji w działania na rzecz osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”;
4. uważa, że w celu skutecznego funkcjonowania agencji i jak najlepszego wykorzystania ich zasobów muszą one dążyć do synergii, wymieniać się najlepszymi praktykami i dzielić się usługami; z zadowoleniem przyjmuje dostęp do usług świadczonych przez Komisję i uważa, że można go jeszcze poprawić;
5. przypomina, że w lipcu 2012 r. Parlament, Rada i Komisja Europejska przyjęły wspólne podejście do agencji zdecentralizowanych („wspólne podejście”), czyli umowę polityczną na temat przyszłego zarządzania agencjami i reform agencji; z zadowoleniem przyjmuje zawarcie tej umowy; zwraca uwagę w szczególności na rozdział poświęcony siedzibom agencji; wzywa w związku z tym do bezzwłocznego rozwiązania wszelkich nierozstrzygniętych kwestii dotyczących siedzib agencji, aby zagwarantować ich niezakłócone funkcjonowanie;
6. ubolewa, że państwa członkowskie nie zdołały zawrzeć umów w sprawie siedziby z 10 agencjami znajdującymi się na ich terytorium, w tym z trzema agencjami we Francji oraz po jednej w Estonii, Irlandii, Luksemburgu, Polsce, Hiszpanii i Zjednoczonym Królestwie; wyraża zaniepokojenie, że może to mieć poważne skutki dla pracowników agencji i wzywa wymienione państwa członkowskie, by zawarły takie umowy przed rozpoczęciem kolejnej procedury udzielenia absolutorium z wykonania budżetu;
7. z zadowoleniem przyjmuje uproszczenie zasad finansowych mających zastosowanie do agencji i ma nadzieję, że umożliwi to zmniejszenie kosztów personelu administracyjnego agencji; ponownie apeluje do Komisji o zachęcanie agencji do korzystania z opcji uproszczenia procedur rekrutacyjnych, w przypadku gdy procedura standardowa jest przeznaczona dla większej organizacji i nakłada na agencje nadmierne obciążenia;
8. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdania Trybunału Obrachunkowego; przyznaje, że w ramach ostatnich procedur udzielania absolutorium zwiększył się poziom szczegółowości tych sprawozdań; zachęca Trybunał Obrachunkowy do dalszego rozwijania części dotyczących kontroli wykonania zadań, zarówno w swoich rocznych sprawozdaniach z kontroli, jak i w sprawozdaniach specjalnych Trybunału Obrachunkowego odnoszących się do agencji; zachęca Trybunał Obrachunkowy do monitorowania działań następczych wynikających z poprzednich decyzji i rezolucji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu oraz do zdawania sprawozdania z tych działań;

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 62.

⁽²⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 121.

9. zwraca się do Trybunału Obrachunkowego o włączenie do swojego następnego sprawozdania rocznego przeglądu działań następczych agencji w odniesieniu do zaleceń Parlamentu przedstawionych w niniejszej rezolucji;

Plan działania Komisji

10. z zadowoleniem przyjmuje plan działania Komisji dotyczący działań następczych w związku ze wspólnym podejściem do zdecentralizowanych agencji UE („plan działania”) i wzywa wszystkie zaangażowane strony do uwzględnienia zawartych w nim pomysłów;
11. popiera główne cele Komisji określone w planie działania, a w szczególności osiągnięcie bardziej zrównoważonego zarządzania, zwiększenie skuteczności i odpowiedzialności agencji oraz wprowadzenie większej spójności w sposobie ich funkcjonowania; z zadowoleniem przyjmuje działania zaproponowane w planie działania, w szczególności w odniesieniu do usprawnienia prac zarządu, starań na rzecz utworzenia synergii między agencjami oraz możliwości połączenia niektórych z nich;
12. na podstawie sprawozdania Komisji z postępu prac stwierdza, że służbom Komisji i agencjom zdecentralizowanym udało się przeprowadzić szereg działań, w szczególności, Komisja opracowała standardowe przepisy dotyczące tworzenia nowych agencji, wytyczne w sprawie porozumień dotyczących siedziby i wytyczne na rzecz zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi, a także wspólnie z agencjami opracowała podręcznik w dziedzinie komunikacji; zauważa, że szereg zadań jest w trakcie realizacji, w szczególności opracowanie modelu skonsolidowanych rocznych sprawozdań bieżących i wytycznych dotyczących oceny;
13. wzywa Komisję do kontynuowania wysiłków oraz do zdawania corocznego sprawozdania z postępów, m.in. w odniesieniu do zakończenia działań, wdrożenia zakończonych działań oraz ich rezultatów i skuteczności, a także do przedstawienia bardziej szczegółowego zestawienia pokazującego, kiedy i w jaki sposób agencje zdecentralizowane przyczyniły się do tych działań; domaga się, aby Komisja uwzględniła również analizę na temat sposobu, w jaki zmiana wymogów dotyczących sprawozdawczości przyczynia się do uproszczenia i ograniczenia obciążeń administracyjnych;
14. podkreśla, że zgodnie z planem działania agencje mają obowiązek dopilnowania, by ich strony internetowe zawierały informację, że są one agencjami unijnymi; zauważa, że część agencji wciąż musi spełnić ten obowiązek (Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejski Instytut Innowacji i Technologii, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), a także zwraca uwagę, że agencje – tak jak inne organy publiczne – muszą gwarantować widoczność na swoich stronach internetowych, jeżeli wykorzystują środki z budżetu Unii;

Demokratyczna rozliczalność

15. zwraca uwagę na znacząco różne role, funkcje i zasoby różnych agencji, które podlegają jednolitej procedurze udzielania absolutorium agencjom; zauważa, że w niektórych przypadkach nie jest łatwo w prosty i logiczny sposób pogodzić wymagania związane z pełnieniem zasadniczych funkcji agencji z tradycyjną procedurą udzielania absolutorium, podczas gdy w innych przypadkach zapewnianie jednolitej procedury okazuje się trudne ze względu na bardzo ograniczoną liczbę personelu lub niewielki budżet, oraz zwraca się do Trybunału Obrachunkowego, by uwzględnił te fakty podczas przeprowadzania przyszłej kontroli;
16. przypomina, że agencje są niezależne i że Komisja może dawać im wskazówki w formie wytycznych; jest jednak zdania, że to do agencji należy decyzja o działaniach podejmowanych w ich następstwie; uważa, że Parlament jest jedyną instytucją, która może prowadzić dyskusję polityczną na temat agencji; w związku z tym uznaje, że system sprawozdawczości przed organem udzielającym absolutorium ma zasadnicze znaczenie i należy go rozwijać;
17. jest zdania, że Komisja powinna rozważyć możliwość uwzględnienia w następnym rocznym sprawozdaniu w sprawie korupcji działalności i wyników instytucji i agencji unijnych, na wzór sprawozdania o przeciwdziałaniu korupcji;
18. w odniesieniu do sposobu składania sprawozdań organowi udzielającemu absolutorium przez agencje uważa, że należy zoptymalizować ich odpowiedzialność demokratyczną, i jest zdania, że silniejszy i lepiej zorganizowany system składania sprawozdań Parlamentowi byłby korzystniejszy dla stosunków między Parlamentem i agencjami; proponuje utworzenie w tym celu grupy roboczej, która przedstawi propozycje ulepszenia systemu sprawozdawczości, zarówno po stronie agencji, jak i Parlamentu;
19. jest zdania, że skupianie sprawozdawczości na skuteczności i osiągniętych wynikach stanowi pozytywną tendencję; domaga się dalszego rozwoju systemu sprawozdawczości pod tym kątem w celu zwiększenia odpowiedzialności demokratycznej agencji;
20. domaga się, aby agencje poprawiły działalność i sprawozdawczość w zakresie odpowiedzialności społecznej, co doprowadzi do zwiększenia widoczności działań agencji wśród opinii publicznej;

21. przypomina, że wszystkie agencje są zobowiązane przedłożyć organowi udzielającemu absolutorium sprawozdanie sporządzone przez dyrektora danej agencji i podsumowujące liczbę i rodzaj kontroli wewnętrznych przeprowadzonych przez jej audytora wewnętrznego, przedstawione zalecenia i działania następcze podjęte w celu ich realizacji, zgodnie z art. 72 ust. 5 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2343/2002;
22. występuje o to, aby przed dniem 15 października 2014 r. wszystkie agencje, które podlegają procedurze udzielenia absolutorium za 2012 r., przedstawiły organowi udzielającemu absolutorium swoje sprawozdania uzupełniające, zgodnie z art. 110 ust. 2 ramowego rozporządzenia finansowego;
23. przyjmuje do wiadomości, że w celu zmniejszenia obciążenia sprawozdawczego agencji Komisja uznała, że zgodnie z nowym ramowym rozporządzeniem finansowym agencje będą miały możliwość dostarczania obecnie wymaganych w różnych kontekstach informacji w usprawniony i skonsolidowany sposób, w celu zapewnienia większej spójności i porównywalności pomiędzy dokumentami opracowywanymi przez różne agencje; zauważa, że służby Komisji współpracują z agencjami w celu określenia wytycznych dla modelu skonsolidowanych rocznych sprawozdań z działalności dostosowanych do wymagań określonych przez nowe ramowe rozporządzenie finansowe i wzywa Komisję do zagwarantowania, że sprawozdawczość skonsolidowana doprowadzi do uproszczenia i zmniejszenia obciążenia administracyjnego;
24. przyznaje, że Komisja podejmuje wymagane działania na rzecz lepszej koordynacji poszczególnych kontroli, i zwraca w szczególności uwagę na fakt, że Służba Audytu Wewnętrznego przedstawia zarządom agencji do zatwierdzenia tematy kontroli, prace kontrolne w jednej agencji trwają pięć dni roboczych w roku, a termin jest uzgadniany z agencjami z przynajmniej czterotygodniowym wyprzedzeniem i skoordynowany z Trybunałem Obrachunkowym;
25. podkreśla znaczenie dokonywania kontroli parlamentarnej projektów rocznych programów prac agencji przez właściwe komisje parlamentarne przed przyjęciem ostatecznych programów prac; przypomina, że praktyka ta pomaga zagwarantować, że programy prac odzwierciedlają aktualne priorytety polityki i ułatwia ścisłe monitorowanie i ocenę wdrażania tych programów; w związku z tym oczekuje, że zgodnie ze wspólnym oświadczeniem z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawie agencji zdecentralizowanych agencje pogłębią współpracę z tymi komisjami parlamentarnymi i Komisją Europejską przy opracowywaniu rocznych programów prac;
26. chciałby, aby przynajmniej roczne sprawozdania z działalności agencji zostały podane do publicznej wiadomości nie tylko w języku angielskim, ale także we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej, na początek choćby po niemiecku i francusku;

Rola koordynatora sieci agencji

27. z uznaniem odnotowuje dobrą współpracę sieci unijnych agencji (zwanych dalej „siecią”) z odnośną komisją parlamentarną i z zadowoleniem przyjmuje wzmocnienie sieci; z satysfakcją odnotowuje dostępność i otwartość dyrektorów agencji, z którymi nawiązano kontakt w ramach rocznej procedury udzielania absolutorium;
28. z zadowoleniem przyjmuje cenne sugestie, jakich sieć dostarczyła Komisji odnośnie do sposobu, w jaki może ogólnie poprawić swoje usługi dla agencji, jak również dotyczące bardziej szczegółowych zaleceń w zakresie rachunkowości memoriałowej (ABAC), administrowania uprawnieniami finansowymi pracowników agencji przez Urząd Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych oraz zamówień publicznych;

Wspólne zagadnienia dotyczące zarządzania budżetowego i finansowego

29. zauważa z niepokojem, że, tak jak w przypadku poprzednich lat, istnieje szereg problemów wskazanych przez Trybunał Obrachunkowy, które dotyczą większej liczby agencji, w szczególności w odniesieniu do:
 - słabych punktów w planowaniu budżetowym,
 - potencjalnych konfliktów interesów,
 - zamówień publicznych i zarządzania umowami,
 - braku przejrzystości bądź rygorystycznego podejścia do rekrutacji,
 - przeniesień, które nie są poparte zobowiązaniami lub których kwota jest nadmiernie wysoka,
 - uchybień przy weryfikacji transakcji związanych z dotacjami;
30. na podstawie informacji od Komisji przyjmuje do wiadomości, że zamierza ona prowadzić dalsze prace w celu opracowania, na podstawie najlepszych praktyk, przewodnika dotyczącego planowania wewnętrznego i prognozowania dochodów, który miałby pomóc agencjom w ograniczaniu, w stosownych przypadkach, przeniesionych i anulowanych środków, i oczekuje na sprawozdanie Komisji na temat tych aspektów, które jest planowane na 2014 r.;

31. uznaje również, że Komisja poddała przeglądowi ramowe rozporządzenie finansowe mające zastosowanie do agencji zdecentralizowanych, dostosowując tekst do nowego rozporządzenia finansowego i rozwiązując powracające problemy napotymane przez agencje i przez Komisję oraz wprowadzając w życie wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej w sprawie agencji zdecentralizowanych oraz wspólne podejście załączone do tego wspólnego oświadczenia; zauważa, że nowe ramowe rozporządzenie finansowe jest stosowane od 2014 r. i usprawnia ono zasady finansowe w odniesieniu do postępowania z nadwyżkami budżetowymi, dodatkowych zadań powierzonych agencji, audytu wewnętrznego, wymogów w zakresie sprawozdawczości, rocznego programu prac i wieloletniego planu prac i polityki kadrowej, rachunkowości i wieloletnich rat; odnotowuje z zadowoleniem, że w ramach przeglądu regulaminu pracowniczego Komisja zaproponowała szereg zmian mających na celu uproszczenie;
32. podkreśla znaczenie skuteczności i przejrzystości procedury udzielania absolutorium oraz zwraca się do Trybunału Obrachunkowego, Rady, agencji i sieci, by przyjęły takie podejście w odniesieniu do procedury udzielenia absolutorium; uważa jednak, że nacisk na wyniki nie zastępuje prawidłowości i należytego zarządzania finansami;
33. wzywa agencje, by przeanalizowały swoje wewnętrzne procesy administracyjne w celu zmniejszenia kosztów administracyjnych, które są, ogólnie rzecz biorąc, zbyt wysokie we wszystkich agencjach;

Możliwości bliższej współpracy między agencjami i połączeń niektórych z nich

34. uznaje, że Komisja i agencje dokładnie rozważyły dostępne środki strukturalne na rzecz racjonalizacji funkcjonowania agencji w kontekście ograniczonych zasobów finansowych i ludzkich;
35. zwraca uwagę, że należy kontynuować dobrą praktykę tworzenia synergii między agencjami, jak protokoły ustaleń i związane z nimi roczne plany działania, wspólne projekty badawcze, wzajemna ocena projektów sprawozdań badawczych, wymiana wiedzy na temat metodologii badań i wczesne konsultacje dotyczące programów prac, których celem jest uniknięcie powielania i powtarzania działalności, a zatem poprawa skuteczności działania;
36. przyznaje, że wyniki badania przeprowadzonego przez agencje na temat wspólnych usług pokazują, że już teraz współpracują one między sobą oraz że podniesienie świadomości mogłoby pomóc w dalszym rozwijaniu tych dobrych praktyk; z zadowoleniem przyjmuje dobry przykład, jaki daje np. Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego (z siedzibą w Lizbonie), która dzieli swoją jednostkę audytu wewnętrznego z Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa (z siedzibą w Vigo), natomiast Europejska Agencja Kolejowa (z siedzibą w Valenciennes) przygotowuje porozumienie dotyczące dzielenia usług księgowego z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (z siedzibą w Paryżu);
37. przypomina, że zawarta we wniosku Komisji dotyczącym Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy i Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa propozycja połączenia Europejskiego Kolegium Policynego (CEPOL) z Europolem mogłaby pozwolić na zmniejszenie kosztów administracyjnych (w szczególności etatów pracowników), a zaoszczędzone zasoby mogłyby zostać przesunięte; uznaje, że propozycja ta jest w pełni zgodna ze wspólnym podejściem, w ramach którego rozważa się łączenie się agencji w celu osiągnięcia efektu synergii i efektywności; zauważa jednakże że propozycja Komisji nie zapewniła ani Parlamentowi, ani Radzie połączenia CEPOL-u lub przeniesienia go do Hagi; podkreśla, że w związku z tą decyzją należy zapewnić skuteczne funkcjonowanie agencji;
38. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza w stosownych przypadkach połączyć agencje i że zamierza kontynuować ocenę możliwości połączenia niektórych z istniejących agencji, a także osiągnięcia dalszych efektów synergii ze wspólnego korzystania z określonych usług przez różne agencje oraz przez agencje i Komisję, a także zamierza wnikliwie przyjrzeć się kwestii zbędnych wydatków spowodowanych odległymi i różnymi lokalizacjami, i oczekuje na dalsze propozycje w tym względzie;
39. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do oceny możliwości osiągnięcia efektów synergii między agencjami, zgodnie z planem działania, w przypadku Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego, Europejskiej Fundacji Kształcenia, Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy oraz Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy;
40. uważa, że potrzebna jest ściślejsza koordynacja między niektórymi agencjami, w szczególności w odniesieniu do decyzji mających wpływ na uprawnienia innej agencji; proponuje, aby zainteresowane agencje osiągnęły porozumienie między sobą, z udziałem zainteresowanych stron, aby uniknąć sprzecznego ustawodawstwa; wzywa agencje, aby w takich przypadkach zawsze informowały właściwe komisje Parlamentu;

Zarządzanie środkami budżetowymi

41. ponownie podkreśla, że jednoroczność jest jedną z podstawowych zasad księgowości (jednolitość i rzetelność budżetowa, jednoroczność, równowaga, jednostka rozliczeniowa, uniwersalność, specyfikacja, należyte zarządzanie finansami oraz przejrzystość) niezbędnych dla zapewnienia skutecznego wykonania budżetu UE; zauważa, że agencje zdecentralizowane nie zawsze w pełni stosują się do zasady jednoroczności;

42. przyjmuje do wiadomości wyjaśnienia agencji dotyczące trudności w unikaniu przesunięć w zakresie wydatków operacyjnych; jest jednak przekonany, że w wielu przypadkach istnieje możliwość poprawy, w szczególności poprzez lepsze zarządzanie środkami na zobowiązania, lepsze planowanie wewnętrzne i prognozowanie dochodów oraz bardziej rygorystyczną dyscyplinę budżetową;
43. przyjmuje do wiadomości, że Komisja, zgodnie ze swoim planem działania, oceni usługi, które zapewnia agencjom, na podstawie ich opinii, oraz w razie konieczności poprawi, wyjaśni, rozszerzy lub dostosuje te usługi;
44. przyjmuje do wiadomości, że Komisja rozważa zmianę rozporządzenia w sprawie opłat i honorariów w celu ustanowienia opłat i honorariów w sposób, który pozwoliłby Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) na zorganizowanie swojej pracy na czas trwania projektu, przy jednoczesnym unikaniu nadwyżek lub niedoborów w perspektywie średnio-/długookresowej; zauważa, że Komisja dokona ponownej oceny sposobu ograniczania przeniesień środków pochodzących z dochodów z certyfikacji w drodze regularnego przeglądu poziomu opłat i honorariów;
45. odnotowuje stanowisko Komisji, że istnieje niewiele elementów uzasadniających utworzenie funduszu rezerwowego na częściowo samofinansujące się agencje, a także jej wniosek, aby utrzymać obecną praktykę; uważa jednak, że nie jest to odpowiednie rozwiązanie problemu;
46. przypomina Komisji, że rozporządzenie finansowe nie jest odpowiednie dla agencji, które generują nadwyżki; podkreśla, że w ramach przeglądu konieczne jest rozważenie metod rozwiązania tego problemu, np. poprzez stworzenie ograniczonego funduszu rezerwowego;
47. wzywa zarządy tych agencji, które są w pełni lub częściowo współfinansowane z opłat, do zadbania o to, by system ustalania wysokości opłat był przejrzysty oraz by usługi świadczone przez te agencje były realizowane jak najefektywniej w celu zaoferowania jak najniższych stawek;
48. ponownie podkreśla, że niektóre agencje uznały brak elastyczności w budżecie za wadę, co sugeruje, że oszczędności byłyby możliwe, gdyby w ramach budżetu istniała większa elastyczność między tytułami; zauważa, że nowe ramowe rozporządzenie finansowe ustanawia takie same przepisy, co przepisy mające zastosowanie do instytucji na mocy ogólnego rozporządzenia finansowego – dyrektor agencji będzie miał możliwość dokonywania przesunięć środków do maksymalnej wysokości 10 % środków na dany rok zapisanych w tej pozycji w budżecie, z której dokonywane jest przesunięcie z jednego tytułu do drugiego, i przesunięć środków bez ograniczeń z rozdziału do rozdziału oraz z artykułu do artykułu;
49. zwraca uwagę, że niektóre agencje działające w obszarze przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości są agencjami operacyjnymi i że wykonanie ich budżetu zależy również od czynników zewnętrznych;
50. ponownie przypomina o swoim zaleceniu, aby wszystkie agencje i wspólne przedsiębiorstwa systematycznie załączyły standardowy model dotyczący publikacji ich ostatecznego rocznego sprawozdania finansowego, który musi obejmować dane przedstawione w ich sprawozdaniach z wykonania budżetu oraz z zarządzania budżetowego i finansowego; zaleca, by wszystkie agencje i wspólne przedsiębiorstwa przedstawiały te informacje w sposób kompleksowy, łatwo dostępny i przejrzysty (np. w plikach Excel lub CSV), w celu ułatwienia porównania wykonania przez nie budżetu, tym samym umożliwiając Parlamentowi i opinii publicznej wszechstronne porównanie ich kosztów;
51. przyznaje, że nowe ramowe rozporządzenie finansowe zawiera szereg przepisów, które powinny uprościć zasady mające zastosowanie do agencji, zwłaszcza jeśli chodzi o roczne skonsolidowane sprawozdania, opracowywanie jednego dokumentu programowania zawierającego elementy roczne i wieloletnie, jak również możliwość wspólnego korzystania ze służb horyzontalnych lub ich przenoszenia (zwłaszcza księgowości), jeśli można dzięki temu zmniejszyć koszty;

Wyniki

52. na podstawie informacji od sieci przyznaje, że każda agencja opracowała własny system zarządzania wynikami, wykorzystując doświadczenie i najlepsze praktyki, jakimi agencje dzielą się w ramach sieci, a także przyznaje, że utworzono specjalną podsieć, aby zacieśnić współpracę między agencjami w tym względzie;
53. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja pracuje nad przygotowaniem wytycznych dotyczących oceny oraz że w okresie 12 listopada 2013 r. – 25 lutego 2014 r. organizowane są konsultacje publiczne w sprawie projektu zmienionych wytycznych dotyczących oceny, po których Komisja ma przyjąć nowe wytyczne do połowy 2014 r.; zauważa również, że trwają prace nad wytycznymi dotyczącymi odpowiednio dostosowanych wskaźników wyników umożliwiających ocenę wyników osiągniętych przez dyrektorów agencji, przy czym pierwszy projekt tych wytycznych został już przedyskutowany z agencjami, a także oczekuje na przekazanie mu ostatecznego dokumentu, jak przewidziano na początku 2014 r.;

54. zwraca uwagę, że budżetowanie zadaniowe wciąż stanowi podstawową zasadę sporządzania budżetu Unii; jest zaniepokojony faktem, że Trybunał Obrachunkowy stwierdził w swoim sprawozdaniu rocznym za 2012 r., że w przypadku wielu obszarów budżetu Unii ramy prawne są złożone i że położono niedostateczny nacisk na uzyskiwanie wyników; z zadowoleniem przyjmuje działania podjęte przez agencje w celu położenia większego nacisku na sprawozdawczość dotyczącą wyników;
55. domaga się, aby Trybunał Obrachunkowy dokonał oceny osiągnięć i wyników agencji przed przeglądem wieloletnich ram finansowych w 2016 r. w celu zbadania, w jakich obszarach agencje mogą lepiej współpracować lub nawet się połączyć, a także w celu sprawdzenia, czy niektóre agencje mogłyby zostać rozwiązane lub dalej funkcjonować w innych warunkach instytucjonalnych, generujących mniejsze koszty;

Niezależność

56. podkreśla znaczenie niezależności agencji; przypomina, że agencje powinny móc wykonywać swoje zadania niezależnie, i ubolewa, że obecnie nie zawsze tak się dzieje; jest zdania, że dyrekcje generalne Komisji należy postrzegać jako partnerów agencji;
57. uznaje, że agencje przyczyniają się do realizacji inicjatyw mających na celu poprawę ich skuteczności, opłacalności i rozliczalności; zwraca uwagę na rolę przedstawicieli Komisji w zarządach agencji, jeśli chodzi o wspieranie tego procesu, na przykład poprzez monitorowanie wdrażania planu działania w każdej agencji, regularny i szczegółowy przegląd postępów, ostrzeganie służb centralnych w razie trudności, jak również poprzez wspieranie zapewniania zgodności działań agencji z celami polityki unijnej, w tym pod względem planowania zasobów budżetowych i ludzkich;

Konflikty interesów i przejrzystość

58. przypomina agencjom i Komisji sprawozdanie specjalne nr 15/2012 Trybunału Obrachunkowego, które zostało opracowane w następstwie wniosku Parlamentu skierowanego do Trybunału Obrachunkowego o przeprowadzenie kompleksowej analizy podejścia agencji do zarządzania sytuacjami, w których może dojść do konfliktów interesów;
59. zwraca się do Trybunału Obrachunkowego o monitorowanie postępów agencji w zakresie zarządzania konfliktami interesów i zapobiegania im; ponownie wzywa Trybunał Obrachunkowy do dalszego monitorowania tej kwestii, rozszerzając zakres kontroli na pozostałe agencje, oraz do przedstawienia swoich ustaleń w przyszłym sprawozdaniu specjalnym na ten temat;
60. przypomina, że konflikty interesów są przyczyną korupcji, nadużyć, niewłaściwego zarządzania zasobami finansowymi i ludzkimi oraz nepotyzmu, a także wywierają szkodliwy wpływ na bezstronność decyzji i jakość pracy oraz podważają zaufanie obywateli do instytucji unijnych, w tym agencji;
61. przypomina, że zgodnie z wnioskami Trybunału Obrachunkowego zawartymi w sprawozdaniu specjalnym nr 15/2012, do chwili zakończenia przez Trybunał prac w terenie (październik 2011 r.) żadna z czterech wybranych agencji nie potrafiła sobie zadowalająco radzić z sytuacjami konfliktu interesów; zauważa, że podczas gdy Europejska Agencja Leków (EMA) i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) opracowały bardziej zaawansowane strategie zarządzania konfliktami interesów, strategie Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) były niekompletne, a EASA w ogóle nie dysponowała takimi strategiami;
62. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wiele agencji podjęło istotne starania na rzecz informowania o swoich strategiach i praktyce unikania konfliktów interesów; dostrzega, że obecnie stosowanych jest już wiele dobrych praktyk, a w szczególności przyjmuje z zadowoleniem – jako przykład dobrej praktyki do rozważenia przez inne agencje – roczny okres przejściowy wprowadzony przez EASA, w którym osobom nowym w organizacji nie przydziela się pracy nad projektami, nad którymi bezpośrednio pracowały w ciągu ostatnich pięciu lat;
63. przyznaje, że do połowy 2012 r. EASA przyjęła kompleksowy zestaw środków dotyczących zapobiegania konfliktom interesów i ich łagodzenia, co obejmowało zwłaszcza przyjęcie kodeksu postępowania pracowników EASA;
64. uznaje, że ECHA przedstawiła informacje dotyczące wdrażania swojej polityki zarządzania konfliktami interesów w sprawozdaniu dotyczącym działań podjętych w następstwie absolutorium za 2011 r. (zgodnie z art. 96 ust. 2 rozporządzenia finansowego ECHA);
65. uznaje, że od 2011 r. EFSA dołożył starań, aby wzmocnić ramy służące unikaniu potencjalnych konfliktów interesów, przyjmując zmienioną politykę dotyczącą niezależności i naukowych procesów decyzyjnych, niemniej jednak zauważa z zaniepokojeniem, że pomimo tego przeglądu polityki procedura oceny potencjalnych konfliktów interesów w EFSA jest uciążliwa i kwestionowana, dlatego też wzywa EFSA do opracowania uproszczonej procedury, która usprawniłaby ten proces, nie naruszając jednak wprowadzonych niedawno standardów wykrywania konfliktów interesów i zapobiegania im;

66. uznaje, że wprowadzono i wdrożono także strategie i procedury dotyczące konfliktów interesów w odniesieniu do członków zarządu, członków komitetu naukowego oraz ekspertów i pracowników EMA;
67. przypomina zalecenie Trybunału Obrachunkowego wzywające wszystkie instytucje i organy zdecentralizowane Unii do zbadania, czy zalecenia zawarte w sprawozdaniu specjalnym nr 15/2012 są odpowiednie i mają do nich zastosowanie; wzywa agencje, aby przed końcem 2014 r. przedstawiły organowi udzielającemu absolutorium sprawozdanie na ten temat;
68. przypomina agencjom wspólne oświadczenie międzyinstytucjonalne z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawie agencji zdecentralizowanych, a zwłaszcza zawarte w nim zapisy na temat zarządzania konfliktami interesów i zapobiegania im (ust. 11 i 18) oraz na temat niezależności ich ekspertów naukowych (ust. 20);
69. na podstawie informacji od Komisji uznaje, że jej ogólne ramy prawne dotyczące konfliktów interesów są solidne i zgodne z wytycznymi Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju w tym zakresie oraz że według Komisji nie potrzeba żadnego nowego istotnego instrumentu prawnego, zaś Komisja nigdy nie zobowiązała się do przedstawienia wniosków ustawodawczych i jak na razie nie zamierza tego robić;
70. zauważa z zadowoleniem, że Komisja przyjęła dnia 10 grudnia 2013 r. wytyczne dotyczące zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi, skierowane specjalnie do agencji, zgodnie ze wspólnym podejściem; wytyczne te dotyczą członków zarządów (dyrektorów wykonawczych, ekspertów, członków izb odwoławczych, pracowników agencji, jak również beneficjentów dotacji i umów unijnych); zauważa, że te wytyczne stanowią punkt odniesienia dla strategii, jakie każda agencja ma przyjąć i wdrożyć;
71. zauważa z zadowoleniem, że Komisja uwzględniła również główne zalecenia skierowane do agencji w tym względzie przez Parlament (w ramach absolutorium), Trybunał Obrachunkowy (w sprawozdaniu specjalnym nr 15/2012), Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich (przy okazji jego wizyt w kilku agencjach, w ramach programu uruchomionego w maju 2011 r.) i Służbę Audytu Wewnętrznego Komisji (będącą również wewnętrznym audytorem agencji), a także swoje własne zasady dotyczące etyki;
72. przyznaje, że Komisja współpracowała ściśle z agencjami podczas przygotowywania tych wytycznych za pośrednictwem sieci szefów agencji Unii, co wniosło cenny wkład w ten proces;
73. uważa, że po publikacji wytycznych Komisji może zaistnieć potrzeba, aby agencje dokonały przeglądu strategii politycznych na rzecz zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi, aby dostosować je bez wahania do wytycznych Komisji i zaleceń Trybunału Obrachunkowego; uznaje, że większość agencji planowała dokonać przeglądu swoich strategii zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi w oparciu o te wytyczne, i wzywa agencje, aby do końca 2014 r. złożyły organowi udzielającemu absolutorium sprawozdanie na ten temat, a także na temat działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za 2012 r.;
74. zauważa, że w wytycznych nie wspomniano o oddelegowanych ekspertach krajowych, pracownikach zewnętrznych i czasowych; wzywa agencje do uwzględnienia tych grup pracowników podczas oceny i rewizji swoich strategii zapobiegania konfliktom interesów;
75. oczekuje, że Komisja będzie regularnie oceniać skutki wdrażanych wytycznych i odpowiednio je dostosowywać w świetle wyników oceny, a także przypomina Komisji o uwzględnieniu konieczności utrzymania odpowiedniej równowagi między ryzykiem/korzyściami w zakresie zarządzania konfliktami interesów z jednej strony a celem uzyskania możliwie najlepszej porady naukowej z drugiej strony;
76. ubolewa nad tym, że deklaracje o braku konfliktu interesów i życiorysy większości członków zarządów agencji, kadry kierowniczej oraz ekspertów zewnętrznych i wewnętrznych nie są publicznie dostępne; ponownie podkreśla, że wysoki poziom przejrzystości ma kluczowe znaczenie dla zmniejszenia ryzyka wystąpienia konfliktów interesów; w związku z tym wzywa agencje, które jeszcze tego nie uczyniły, do udostępnienia na swoich stronach internetowych w terminie do dnia 1 grudnia 2014 r. swojej strategii i/lub ustaleń dotyczących zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi oraz odnośnych przepisów wykonawczych, a także listy członków zarządów, kadry kierowniczej oraz zewnętrznych i wewnętrznych ekspertów wraz ze złożonymi przez nich deklaracjami o braku konfliktu interesów oraz życiorysami;

System kontroli wewnętrznej i zwalczanie nadużyć finansowych

77. uznaje, że w nowym ramowym rozporządzeniu finansowym wyjaśniono procedury i role jednostek kontroli wewnętrznej agencji i służb audytu wewnętrznego, zwłaszcza jeśli chodzi o role Służby Audytu Wewnętrznego i jednostek audytu wewnętrznego; zauważa, że w nowym ramowym rozporządzeniu finansowym przewiduje się koordynację prac i wymianę informacji między jednostkami audytu wewnętrznego a IAS, a także obowiązek przeprowadzania jednego audytu IAS w każdej agencji raz do roku zastępuje się podejściem opartym na ryzyku;

78. z zadowoleniem przyjmuje, że wytyczne dotyczące strategii zwalczania nadużyć finansowych w agencjach zostały opracowane przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), z uwzględnieniem uwag agencji, a ponadto OLAF miał również zorganizować dwa warsztaty dla agencji w styczniu 2014 r., aby zapewnić im dodatkowe wsparcie;

Zasoby ludzkie i procedury naboru

79. na podstawie informacji od Komisji uznaje, że w ramach przeglądu regulaminu pracowniczego Komisja zaproponowała zmianę brzmienia art. 110 regulaminu pracowniczego, która ma na celu uproszczenie i elastyczność w odniesieniu do przepisów wykonawczych przyjętych w celu wykonania regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia innych pracowników;
80. przypomina Komisji o swoich obawach w związku z tym, że procedury naboru pracowników agencji ciągle sprawiają problemy, praktycznie od momentu ich powstania, i oczekuje, że dzięki wytycznym Komisji w przyszłości nie będzie już takich problemów;
81. uznaje, że agencje opracowały własne wytyczne, aby zagwarantować przestrzeganie zasad zapisanych w przepisach wykonawczych dotyczących zatrudnienia pracowników tymczasowych i pracowników kontraktowych, a także wzywa Komisję do konsultowania się z agencjami podczas opracowywania wytycznych dla nich;
82. zachęca agencje i Komisję Europejską do osiągnięcia porozumienia w sprawie wykorzystania struktur do rozpatrywania spraw dyscyplinarnych;

Europejskie urzędy nadzoru (ESA)

83. na podstawie informacji od Komisji uznaje, że mechanizm zasady wkładu równoważącego przewidziany w nowym ramowym rozporządzeniu finansowym jest zgodny z głównymi zasadami finansowania agencji finansowanych ze źródeł mieszanym, a w przeszłości jego stosowanie zapewniło uczciwość i równe traktowanie wszystkich podmiotów wnoszących wkład do budżetu europejskich urzędów nadzoru; kwestionuje powody, dla których wciąż nie ustanowiono specjalnego protokołu ustaleń między ESA i Komisją, mającego na celu zapewnienie skutecznego przygotowania, wykonania i monitorowania budżetu europejskich urzędów nadzoru;
84. w tym kontekście odnotowuje, że Komisja ma zamiar zwiększyć przejrzystość całej procedury i lepiej wyjaśnić zakres, w jakim zmodyfikowała wnioski agencji w projekcie budżetu, oraz lepiej wyjaśnić odnośne uzasadnienia, począwszy od projektu budżetu na 2014 r.;
85. uznaje, że Komisja pracuje obecnie nad oceną ESA, która miała być gotowa w styczniu 2014 r., i rozważa możliwość przedstawienia wniosku mającego na celu dopilnowanie, by budżety trzech ESA były finansowane w pełni z budżetu Unii;

Równouprawnienie płci

86. podkreśla znaczenie, jakie ma opracowanie strategii zapewniających właściwą reprezentację kobiet i mężczyzn w organach zarządzających agencji; apeluje do dyrektorów wykonawczych agencji o zapewnienie równości płci wśród wszystkich pracowników i wśród osób na stanowiskach kierowniczych oraz wzywa zarządy agencji i Komisję do stania na straży zasad równouprawnienia płci i do uwzględnienia strategii zainicjowanej przez Komisję w 2010 r. w celu osiągnięcia lepszej równowagi płci na stanowiskach kierowniczych;
87. uznaje, że Komisja zwraca uwagę na aspekty płci już na pierwszych etapach, a także później podczas procedury selekcji; zauważa, że odnosi się to również do tych procedur, w których Komisja mianuje dyrektora wykonawczego;

Złożone systemy informatyczne

88. uznaje wyjaśnienie Komisji dotyczące stosowania centralnego systemu informatycznego Komisji do zarządzania finansami (ABAC), a mianowicie że:
- ponad 40 jednostek zewnętrznych korzysta z ABAC, w tym Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, Komitet Regionów, tradycyjne agencje, wspólne przedsiębiorstwa i agencje wykonawcze,
 - jednostkom zewnętrznym oferowany jest ten sam poziom usług co wewnętrznym departamentom Komisji,
 - wprowadzono mechanizm zwrotny mający na celu odzyskanie dodatkowych kosztów oferowania systemu informatycznego i, co ważne, świadczonych usług towarzyszących,
 - władza budżetowa nie udostępniła Komisji żadnych środków budżetowych umożliwiających poradzenie sobie z obciążeniem pracą wynikającym ze wspierania jednostek zewnętrznych,

- ABAC nie zapewnia wysoce dostosowanej funkcjonalności, która byłaby odpowiednia jedynie dla programów pionowych (np. fundusze strukturalne, FEOGA); podobnie złożoność i łatwość utrzymania systemu centralnego nie mogą zostać narażone poprzez dodawanie wniosków dotyczących wyłącznie agencji,
 - Komisja jest otwarta na dyskusje dotyczące przejęcia zadań księgowości od jednostek zewnętrznych, jeśli taka centralizacja spowodowałaby efekty korzyści skali, ograniczyłaby ryzyko finansowe lub ryzyko dla ciągłości prac i mogłaby umożliwić w większym zakresie wewnętrznym zasobom realizację zadań operacyjnych;
89. zauważa z zaniepokojeniem odpowiedź Komisji, według której stosowanie przez agencje systemu zarządzania zasobami ludzkimi Komisji (SYSPER 2) byłoby uzasadnione z ekonomicznego punktu widzenia, jedynie jeśli agencje przyjęłyby te same zasady i procesy co Komisja, ponieważ w przeciwnym razie dostosowania techniczne i koszty utrzymania byłyby nieproporcjonalne w porównaniu z potencjalnymi korzyściami;
90. ubolewa nad tym, że Komisja nie wie, jak poradzić sobie z trudnościami napotykanymi przez agencje przy skomplikowanych systemach informatycznych, jak ABAC czy SYSPER 2, w związku z tym, że systemy te zostały zaprojektowane, aby zaspokajać potrzeby Komisji, a nie agencji; z zadowoleniem przyjmuje działania podsięci zajmujących się konsekwencjami tego problemu, a w szczególności podsięci szefów administracji (ABAC i SYSPER 2), a także zwraca się do Komisji o ściślejszą współpracę z agencjami w tych kwestiach;
91. uważa, że przyznanie opinii publicznej dostępu do unijnych danych sprzyja innowacjom, przynosi znaczne ogólne korzyści gospodarcze i usprawnia działalność administracji; domaga się nieograniczonego i bezpłatnego udostępnienia danych agencji do celów dalszego swobodnego wykorzystywania i przetwarzania w formie umożliwiającej odczyt maszynowy;
92. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji agencjom objętym obecną procedurą udzielania absolutorium, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.
-